

шня. *Тб. 82.*—са, случайно бываю (гдѣ-либо): Свеналдъ улучи ся въ това врѣме на Доростолъ (*С. былъ въ это время въ Доростоли*). *Р. 143.*

Улюлявамъ *и. дм.* убаюкиваю: Писъкъ и бръичене на насѣ-комитѣ—улюляваше задрѣмалый слухъ. *Тб. 19.* Така ли е сладко, като на небето, да те улюляватъ (*eingewiegt zu werden*) на сънь смър-тенъ съ пѣсни драги. *Рш. 36.* Пилинь, пилинь, Зеленъ пилинь! Що ся пилинь Улюлявашъ?—Поклонявашъ Отъ вършица До коряна. *Пк. 17.*

Умалѣѣѣ *и. св.* **Умалѣвамъ** *и. дм.* ослабѣѣю,—ваю: Исанаецътъ бѣ умалѣлъ отъ многото трудъ и-ся беше прострѣлъ на тревата. *Р. А. 178.*

Умалѣѣ *и. св.* **Умалѣвамъ** *и. дм.* умалю,—ляю: Свойствен-ната на сѣки едни патриоти метода да увеличаватъ своята числител-ность и значение и да умалыватъ или да умаложаватъ числителность-та и значение на другите народности. *З. 94.*

Умажж *и. св.* **Умаз(у)вамъ** *и. дм.* ем. замажж, замажу, за-мазываю, штукатурую: Зжданъ неумазанъ откакъ ся направилъ и за-книженъ съ рѣздивы упушени хартии или съ испотрошени стѣкла. *Л. Д. 69 р. 155.*—са, замараюсь, мараюсь: Дѣтето трѣбва да ся измие цѣло, наймного главѣтъ, вратѣтъ, ушиѣтъ, грѣдыты, слабиныты и вси-кы оныя мѣста, които наймного ся умазвать. *иб. р. 97.*

Умацамъ *и. св.* **Умацвамъ** *и. дм.* замараю, мараю: Така что-то като земѣтъ да пушатъ отъ себе мокротѣ (пеперудыты) да не умацать платното. *Л. Д. 71 р. 234.*

Умдѣсамъ *и. дм.* (=мыслимъ, настоямъ В.) думаю: Ази си имамъ секака стока, Отъ жаба нога цела пастърма, Емъ ази мда, емъ на комшии давамъ,—свадба да чина,—тебе да зема, И на умдѣсамъ да ми артиса. *В. 125.*

Умекотѣѣ *и. св.* смягчу: Нищо не може да умекоти неговата суровость (*Rien ne peut adoucir son austerité*). *Т. 112.* Въ горыѣ Не-бродскы владѣе една зима която зефирьтъ не сж умекотили никого. *иб. 15.*

Умекчѣѣ *и. св.* размагчу, смягчу: Биѣтъ кытѣкъ грѣстиѣ, до дѣ ѣж умягчѣтъ, т. е., до дѣ ся натрошѣтъ клѣчки и изнадѣтъ, а лико стѣбла остана. *Пк. 83*).* Умекчена прѣстъ. *иб.*

Умѣлѣѣ *и. св.* **Умѣламъ** *и. дм.* 1) смелю, смалываю. 2) сварю, свариваю: Млѣкото не може вече да са умѣле до толкова добре. *З. 346.*

Уменъ *пр.* умный: Ученъ до прага, а уменъ до века. *Пс. 14, 320.* Стоянъ би уменъ, разуменъ, Стоянъ си зеде тамбура, И зеде овенъ най-аренъ. *М. 263.* Богъ ѣ убилъ млада Марко'ица Защо бѣше умна и раз-умна. *иб. 102.* Ази те има море умна, Ты на си была безумна. *В. 89.* Умныйѣтъ насѣдъ си искарева хлѣбътъ. *Кн. 142.* Това е и по-умно. *У. 19.*

Умѣрѣѣ *и. св.* понаду: Куршумътъ свирѣшката умѣрѣи на упра-